

**PIRMOJO DARBO SU JAUNIMU
KONVENTO DEKLARACIJA**

Ghent, Belgija, 2010 m. liepos 7–10 d.

Pirmoji Darbo su jaunimu konvento deklaracija

Preambulė

Pirmoji Europos darbo su jaunimu konventas (*angl. European Youth Work Convention*) vyko 2010 m. liepos mėnesį, Belgijai perėmus pirmininkavimą Europos Sąjungai. Praėjus devyneriems metams nuo ankstensniojo Belgijos pirmininkavimo, kai Europos Sąjunga paskelbė jaunimo klausimams skirtą Baltąją knygą, darbo su jaunimu ir jaunimo politikos klausimai ir vėl nagrinėjami Ghenė. Pirmą kartą susitelkta tik ties darbu su jaunimu. Konventas siekia sujungti darbo su jaunimu teoriją ir praktiką nagrinėjant praeitį, dabartį ir brėžiant ateities perspektyvas. Daugiau nei 400 dalyvių iš 50 šalių dalyvavo įtemptuose diskusijose: vyko plenarinės sesijos, „darbo su jaunimu veiklos“ seminarai, teminiai trijų dienų seminarai, lankytasi vietiniuose jaunimo projektuose. Prieš konvenciją vyko konferencija, skirta darbo su jaunimu Europoje istorijos tyrinėjimui. Tai buvo jau trečiasis toks įvykis – pirmieji du seminarai vyko Blankenberge mieste, Belgijoje. Konferencijoje iškeltos idėjos aprašomos toliau. Ši deklaracija skiriama Jaunimo reikalų ministrams 50-yje šalių, priklausančių Europos Sąjungai ir/arba Europos Tarybai bei kitoms Europos institucijoms, susijusioms su jaunimu politinėms struktūroms valstybių vyriausybėse bei regioninėse ir vietinėse savivaldybėse ir, žinoma, darbo su jaunimu veiklai ir patiems jaunuoliams.

Istorija

Europoje yra daug darbo su jaunimu patirčių. Naujaisiais dimensija - europinio lygio darbo su jaunimu istorija. Darbo su jaunimu tema pasižymi įvairove, įtampa ir nuolatiniu vystymusi. Jos formavimasis vyko daugeliu skirtingų būdų: socialiniuose judėjimuose, jaunimo organizacijose ir asociacijose, religinio pobūdžio susibūrimuose, nevyriausybiname sektoriuje ir per valstybinę, regioninę ir vietinę jaunimo politiką. Ji sudomino įvairias jaunuolių grupes, neretai besiskiriančias socialine klase, religiniais įsitikinimais, politinėmis pažiūromis arba kultūriniais interesais. Ji buvo organizuojama įvairiais būdais: kartais buvo vadovaujama suaugusiųjų, kartais vykdoma drauge su jaunuoliais, o kartais vien tik pačių jaunuolių.

Darbas su jaunimu šiandien

Darbas su jaunimu yra sudėtingas ir dėl šio sudėtingumo dažnai neteisingai suprantamas. Supaprastinant galima pasakyti, kad juo atliekami du dalykai: sukuriama erdvė bendravimui, dialogui ir veiklai, o taip pat teikiama parama, galimybės ir patirtis jaunuoliams kelyje nuo vaiko iki suaugusiojo. Šiandieninėje Europoje dirbant su jaunimu vadovaujama dalyvavimo ir įgalinimo principais, žmogaus teisių ir demokratijos vertybėmis, nediskriminavimu ir tolerancija. Jaunimo darbas informuojamas pasitelkiant įvairias politikos sritis ir mokslinių tyrimų duomenis. Darbas su jaunimu vykdomas tiek savanorių, tiek samdomų darbuotojų ir yra steigiamas per savanorišką ryšį su jaunuoliais. Ši veikla finansuojama ir valdoma daugeliu būdų. Savo prigimtimi jaunimo darbas yra socialinė praktika, veikianti tarp jaunuolių ir visuomenių, kuriose jie gyvena. Dėl šių priežasčių tenka suderinti ir pažaboti įvairias šio santykio sukuriamas įtampas, pavyzdžiui, suderinti mokslinius jaunimo tyrimus, politiką ir praktiką, susigaudyti tarp skirtingų jaunimo politikos darbotvarkių (europinių, valstybinių, regioninių ir vietinių), užimti poziciją tarpsektorinėje veikloje, nagrinėti mokymo, gebėjimų ir pripažinimo klausimus, taip pat paremti pedagoginį, metodologinį ir į santykius orientuotą požiūrį į darbo su jaunimu praktiką.

Darbas su jaunimu Tarybos rezoliucijoje Europos bendradarbiavimo jaunimo reikalų srityje atnaujintos sistemos (2010–2018) apibrėžiamas kaip:

plati sąvoka, apimanti labai įvairią jaunimo, su jaunimu vykdomą ir jam skirtą socialinio, kultūrinio, šviečiamojo ar politinio pobūdžio veiklą. Tokia veikla taip pat vis daugiau apima sportą ir jaunimui skirtas paslaugas. Darbas su jaunimu priklauso už mokyklos ribų vykstančio ugdymo, taip pat specialios užimtumo laisvalaikio veiklos, kurią įgyvendina apmokami profesionalai arba savanoriai jaunimo darbuotojai ir jaunimo lyderiai, sričiai ir yra grindžiamas neformaliojo ugdymo procesais bei savanorišku dalyvavimu.

Konvento metu sąvoka buvo apibrėžta glausčiau – kaip nuostata „sukurti jaunuoliams erdvės ir galimybių formuoti savąją ateitį“. Kokie bebūtų nesutarimai dėl apibrėžimo, neginčijama, kad skirtingos darbo su jaunimu formos patraukia skirtingus jaunuolius, naudoja skirtingus metodus, sprendžia skirtingus klausimus ir veikia skirtinguose kontekstuose. Šių grupių, metodų, klausimų ir kontekstų fone darbo su jaunimu praktika prisitaiko, atsiskleidžia ir vystosi.

Konvente, turint omenyje praeities pamokas, susitelkta ties dabartiniu ir būsimuoju darbu su jaunimu. Atsižvelgiant į įvykusius pokyčius ir besikeičiančias jaunuolių gyvenimo sąlygas, iškelta daugybė klausimų apie tai, ar darbui su jaunimu reikia pasikeisti ar ne, apie santykį tarp darbo su jaunimu ir jaunimo politikos ir apie darbo su jaunimu indėlį į jaunuolių padėtį apskritai. Opiausi diskusijų iššūkiai apėmė darbo su

jaunimu vaidmenį sprendžiant jaunimo nedarbo, darbo su jaunimu kokybės ir kvalifikacijų klausimus ir darbo su jaunimu formas, reikalingas tam, kad būtų galimas įvairių visuomenių sugyvenimas. Konvento dalyviai skyrė itin daug jėgų tokiems klausimams, kaip darbo su jaunimu prieinamumas, standartai, pripažinimas, lėšos ir poveikis, aptarti.

Darbas su jaunimu ir politikos prioritetai

Tarp darbo su jaunimu, politikos ir (jaunimo) politikos vis dar esama riboto tarpusavio supratimo ir susitarimo. Ilgainiui politikams teks susiformuoti geresnį supratimą apie darbą su jaunimu, bet dirbantys su jaunimu asmenys taip pat turi pasistengti geriau suvokti politikos formavimo procesą.

Politikos vystymo srityje valdžios organai buvo linke vadovautis savaisiais, o ne darbo su jaunimu ir jaunuolių prioritetais ir darbotvarkėmis. Iki šiol trūksta tvirtesnių sąsajų tarp mažiau reikšmingų ir bendresnių prioritetų. Dirbantys su jaunimu asmenys turėtų įsitraukti į įvairiapusiškas politikos formavimo diskusijas platesnėse politikos srityse, veikiančiose jaunuolių gyvenimuose; taip pat su jais turėtų būti konsultuojamasi dėl politikos, veikiančios jaunuolius netiesiogiai. Svarbu, kad politikos vystymas jaunimo srityje ir už jos apimtų tiek organizuotą, tiek neorganizuotą jaunimą. Jaunimo organizacijos šiuose procesuose atlieka itin reikšmingą vaidmenį.

Dirbantieji su jaunimu asmenys turėtų įsitraukti į jaunimo politikos vystymą, įgyvendinimą ir vertinimą. Specifinės iniciatyvos jaunimo srityje turėtų būti kuriamos, remiantis darbo su jaunimu principais ir vertybėmis, susitelkus į galimybes, ir būti nukreiptos pozityvia linkme, taip pat pagrįstos teisėmis ir pricigais bei įsitraukimo lygybe.

Pastaraisiais metais plėtojamas „Struktūrinis dialogas“, ir dialogas su valstybinėmis, regioninėmis ir vietinėmis jaunimo tarybomis, taip pat Europos jaunimo forumu ir Patarėjų taryba jaunimo klausimais (*angl. Advisory Council of the Council of Europe*) yra padarytos pažangos pavyzdžiai. Tačiau šie procesai turi būti stiprinami ir ateityje, plečiant šio dialogo bazę ir labiau taikant bendrojo valdymo praktikas.

Pozicija ir tarpsektorinis bendradarbiavimas

Darbas su jaunimu istoriniu požiūriu vyko pats sau. Dabar tikimasi, kad vis labiau bus įsitraukiama į daug intensyvesnį profesinį bendradarbiavimą platesniame tarpsektorinės jaunimo politikos vystymo fone. Tarpsektorinis bendradarbiavimas vyksta įvairiomis formomis: tarp švietimo sektorių, tarp agentūrų ir jaunuolius veikiančių politikos sferų (tokių kaip sveikata, įdarbinimas ir užimtumas ar teisėsauga), tarp finansavimo šaltinių ir įvairiais administravimo lygiais. Nedaug kas prieštarautų tam, kad reikia kurti daugiau ryšių, koordinavimo ir tobulinti bendradarbiavimo mechanizmus. Tačiau norint, kad darbas su jaunimu labiau įsitrauktų į tokius procesus, susiduriama su identiteto išūkiu ir instrumentalizacijos baime. Darbas su jaunimu kartais gali būti silpnoji tokių susitarimų šalis, o tai kelia susirūpinimą dėl pripažinimo, kaip išskirtinio jo indėlio į jaunuolių gyvenimus, pažeidžiamumo.

Toks bendradarbiavimas sudaro sąlygas dalytis gerąja praktika ir dar labiau plėtoti į bendradarbiavimą orientuotą praktiką. Darbo su jaunimu pranašumas, žinoma, yra ryšys su jaunuoliais. Tačiau, jei ši pozicija bus suvokta kaip lengvata, šis ryšys atsiders pavojuje dirbant kartu su tokiomis įstaigomis, kaip policija arba profesinio mokymo teikėjai, net jei galutiniai jaunuolių ir tokių įstaigų tikslai sutaptų. Dirbančiųjų su jaunimu asmenų patikimumas ir jaunuolių pasitikėjimas jais gali būti pakirstas, jei „įsitraukimo taisyklės“ nebus apsvaistytos vienodai rūpestingai ir remiantis savitarpio pagarba.

Informacija, poveikis ir padariniai

Būtent dėl darbo su jaunimu įvairovės reikia tokio pat įvairiapusio požiūrio identifikuojant jo teikiamą naudą jaunimui ir visuomenei. Klasikiniai vertinimo įrankiai turi būti papildyti gerąja praktika, kurią galėtų apmąstyti ir kiti tos srities atstovai, skleidimu. Šiuo metu žinių bazė apie darbą su jaunimu yra gana siaura. Nepaisant Europos jaunimo politikos žinių centro plėtros, reikia ir kitokių informacijos apie darbą su jaunimu principus, politiką ir praktiką rinkimo, platinimo ir vertimo formų, juk ne visi dirbantieji su jaunimu asmenys skaito angliškai. Europiniu mastu informacijos šaltinių netrūksta, bet reikia aiškesnių nuorodų į jų pricigas. Kaip daug žadanti pradžia buvo pasiūlyta internetinė svetainė youthwork.eu.

Tik turint geresnę informaciją ir supratimą apie darbą su jaunimu galima geriau suprasti jo poveikį bei jį skleisti ir vertinti. Turi būti renkami, gretinami ir analizuojami tiek kiekybiniai, tiek kokybiniai įrodymai.

Tokio informacijos rinkimo tikslai – skatinti jaunimo darbo pastebimumą, puoselėti praktikos kokybę ir taip sustiprinti darbo su jaunimu patikimumą. Taip pat svarbu gauti pagrįstą informaciją apie jaunuolių gyvenimo sąlygas ir remiantis ja kurti darbo su jaunimu ir jaunimo

politikos strategijas ir plėtoti veiklą. Šiai reikmei svarbios tiek jaunimo apklausos, tiek nuolatinis stebėjimas. Per šiuos ir kitus mechanizmus darbas su jaunimu išties gali eiti koja kojon su jaunuolių poreikiais.

Kalbant apie darbo su jaunimu rezultatus ir poveikį, pripažintas mokslinių jaunimo tyrimų, politikos ir praktikos trikampis turi būti išplėstas į kvadratą, apimančią ir jaunimo organizacijas bei jaunuolius. Svarstant poveikį, turi būti remiamasi visomis perspektyvomis. Valstybėms narėms skubiai reikalingas planavimas ir įvairių formų ir apimties darbo su jaunimu aprašas tiek suprasti, tiek išplatinti turimus geros praktikos pavyzdžius ir įsteigti strateginę kryptį darbo su jaunimu atėičiai.

Visuotinis ir įvairus darbas su jaunimu:

Įvairovė dirbant su jaunimu siejama su prieinamumu visiems. Konvencijoje akcentuojama „žemojo slenksčio“ praktikos svarba. Vis dėlto dirbantiems su jaunimu asmenims reikia pažangesnio mokymo apie universaliasias vertybes bei atsidadavimo joms tam, kad būtų susiduriama su greitai kintančiais įvairių jaunuolių poreikiais. Siūlomi mokymai turi peržengti tolerancijos poreikio supratimą ir vesti link žinių ir gebėjimų, reikalingų dirbant kultūrinėje įvairovėje, igijimo. Dar daugiau – šiandien esama didesnio poreikio parodyti pavyzdį stiprinant įvairovę jaunimo organizacijose ir darbi su jaunimu valdyboje.

Dirbant su jaunimu turi būti vengiama traktuoti bet kokią jaunuolių grupę vien tik įtraukties ir dalyvavimo tikslų požiūriu, jie turėtų būti suvokiami kaip partneriai skatinant įvairovę visuomenėje. Naujojo tarpusavio pasitikėjimo ir tarpkultūrinių sąlygų Europoje fone, kai kurios atgyvenusios darbo su jaunimu formos, tokios kaip bendruomenių plėtra ir bendruomeniška veikla, turi būti permąstytos ir pritaikytos naujesiems laikams.

Praktikos kokybė

Darbas su jaunimu yra neįprasta profesinė praktika, nes yra atliekama tiek savanorių, tiek ir samdomų darbuotojų. Nėra aiškaus darbo pasidalijimo, ir išties abu vaidmenys gali būti randami beveik visoje darbo su jaunimu veikloje. Dažnai jų santykis yra papildantis ir abipusiškai paremiantis. Tačiau dėl skirtumų tebėra specifinių iššūkių dėl kokybės, gebėjimų ir pripažinimo klausimų. Neretai tai išsikristalizuodavo į konfliktą tarp profesijos ir profesionalumo. Tai sudėtinga polemika, kelianti rūpestį dėl išskirtinumo tuo atveju, jei tam tikras kvalifikacijos lygis taptų vieninteliu profesionalumo kriterijumi. Nors nekyla abejonių, kad daugeliu aspektų darbo su jaunimu žinios, igūdžiai ir nuostatos gausėja (pavyzdžiui, politikos, etikos, rizikos, valdymo, finansavimo ir praktinio jaunuolių įtraukimo srityse), daugeliu atveju tai buvo pasiekta tų, kurie turėjo ilgą savanoriškos praktikos patirtį. Todėl per išankstinio mokymosi akreditavimą turėtų būti įtvirtinti ir gerbiami individualūs įteisinimo būdai. To galima pasiekti nustatius kokybės standartus ir identifikavus bendruosius reikalingus gebėjimus. Tokia sistema galėtų būti išplėta europiniu lygiu ir taikoma valstybinėse struktūrose per lanksčias švietimo ir mokymo sistemas, taip pat viduje reguliuojama profesinės etikos kodekso, reglamentuojančio dirbančiųjų su jaunimu asmenų elgesį.

Gebėjimai, mokymasis ir pripažinimas

Nors vienalytės dirbančiųjų su jaunimu asmenų mokymosi sistemos galbūt ir nereikia, reikalinga gebėjimų ugdymo sistema, pagrįsta tokiomis požiūriais į mokymąsi, kaip teorinio supratimo vystymas, praktikos priežiūra (ir bendroji priežiūra), treniravimas, nuotolinis ir e- mokymasis, bendraamžių mokymasis, stebėjimas ir vertinimas. Su laiku šie požiūriai turi tapti prieinami, tinkamai apmąstyti ir plėtojami toliau. Kaip ir patys jaunuoliai, taip ir dirbantys su jaunimu asmenys turi įsitraukti į pasikartojančią mokymąsi tam, kad galėtų efektyviai prisitaikyti prie kintančių darbo sąlygų. Kad būtų skatinamas gausėjančios darbo su jaunimu praktikos, vykdomos kituose sektoriuose, suvokimas (kaip tarpsektorinės plėtos išdava), reikia, kad dirbantys su jaunimu asmenys turėtų galimybes mokytis ir kitokiose mokslinių jaunimo tyrimų, politikos ir praktikos aplinkose. Trumpai – mokymai turi būti lankstūs, tinkami ir nuolat gausėti. Europietiškoji dimensija, kai tai įmanoma, turi būti tarpkultūrinė, tarpvalstybinė bei tiek fiziškai, tiek metodologiškai susieta su europietiška programa.

Tokiems veiksams užtikrinti turi būti sukurti ne tik būtinieji ištekčiai – reikia ir tvirtesnio darbo su jaunimu pripažinimo – tiek jaunimo politikos struktūrose, tiek už jų, jei siekiama išsaugoti šį vertinamą kokybės, gebėjimų ir tobulesnės praktikos ciklą. Esama argumentų dėl darbo su jaunimu strategijų pripažinimo ir įteisinimo europiniu, valstybiniu, vietiniu, o kartais ir organizaciniu lygiais. Tačiau kad ir kokie atestavimo, sertifikavimo ir pripažinimo įrankiai ir instrumentai būtų sukurti, išlieka esminiai klausimai dėl naudojimo, paplitimo ir patikimumo. Pastarieji turi būti nagrinėjami, o jų trūkumai, kai tai būtina, pripažįstami ir sprendžiami. Panašu, kad tam reikia sukurti platformas dialogui su kitais viešojo administravimo sektoriais, skirtingais jaunimo politikos ir praktikos lygiais ir privačiuoju sektoriumi.

Judumas ir tinklų kūrimas

Dirbantys su jaunimu asmenys priklauso įvairioms kultūroms, turi skirtingą išsilavinimą ir įvairią darbo su jaunimu patirtį. Mainai tarp jų ir jaunuolių yra svarbūs kokybės vystymui, mokymui ir paramai, žinių perdavimui ir galimybių plėsti ir įgyvendinti darbą su jaunimu tarptautiniu mastu vystymui. Nors pastaraisiais metais galimybių mainams nuolat daugėjo, vis dar lieka tokių kliūčių, kaip finansai, kalba ir asmeninis bei profesinis statusas. Judumas yra deklaruojamas, kaip teisė, todėl šiuo metu turi būti vystomi įvairių kliūčių sprendimo mechanizmai.

Norint tobulinti tinklų kūrimą ir mainus, specialistai iš visos Europos visuose darbo su jaunimu sektoriuose turėtų turėti priemones ir galimybes dialogui, ryšiams ir bendradarbiavimui, o dirbantieji specifinėse darbo su jaunimu srityse turėtų turėti labiau specifines ryšių formas. Taip pat raginama gausesnėmis tarptautinio judumo galimybėmis dirbantiems su jaunimu asmenims. Programoje „Veiklus jaunimas“ šiek tiek nagrinėjami šie klausimai, bet reikia eiti dar toliau. Tam tikslui turėtų vykti daugiau diskusijų dėl tiesioginio kontakto per tarptautinį judumą vertės, nors jau esama tvirto visuotinio sutarimo dėl pagrindinių darbo su jaunimu praktikos, kylančio iš tokių tarptautinių patirčių, poveikio elementų.

Tvari parama ir lėšos

Esama nenuginčijamos būtinybės plėtoti teisinę darbo su jaunimu sistemą, kuri užtikrintų pagrindinį biudžetą ir garantuotą infrastruktūros, projektų ir darbo su jaunimu plėtros tvarumą. Ši teisinė sistema gali pareikalauti sukurti vietinius darbo su jaunimu vykdymo planus ir nustatyti išteklius, reikalingus finansavimo įvairiais lygiais teikimui. Daugybiniuose lėšų šaltiniuose turėtų atsispindėti įvairūs darbo su jaunimu finansavimo lygiai, ir tarp jų neturėtų būti priešpriešos. Darbui su jaunimu taikomi finansavimo kriterijai turėtų būti aiškūs ir skaidrūs tiek nusistovėjusioms, tiek naujosioms darbo su jaunimu iniciatyvoms, o organizacijos turėtų turėti vienodas galimybes šiems ištekliams gauti.

Buvo priimta, kad už darbo su jaunimu lėšas pirmiausia buvo atsakingos valstybių vyriausybės. Europos fondai buvo laikomi atliekančiais treją pridėtinį vaidmenį tiek plėtojant, tiek įgyvendinant darbą su jaunimu. Pirma, jaunimo programos Europos mastu – kaip programa „Veiklus jaunimas“ – parodo finansavimo svarbą socialinei įtraukčiai, jaunimo judumui ir aktyviam pilietiškumui. Antra, išskirtinis jų indėlis į jaunuolių ir su jais dirbančių asmenų gyvenimus ir į darbo su jaunimu sampratą kūrimą apskritai yra svarbus formuojant ir skatinant naujas praktikos formas. Trečia, šios programos yra neįkainojamos atgaivinant paramą darbo su jaunimu veiklai ir įrodant jos vertingumą srityse, kur mažai tradicijų ar tokios praktikos supratimo. Siekiant savųjų tikslų Europos jaunuoliams tokių garantijų teikimas iki 2020 m. numatytoje Europos strategijose, kurių akiratis apima jaunimo sritis ir daugiau, yra esmingiausias. Darbui su jaunimu taip pat reikės surasti platesnius finansavimo išteklius, o dirbantys su jaunimu asmenys turės tobulinti pajamų generavimo gebėjimus.

Tolesni žingsniai

Konvente pripažįstama dirbančių su jaunimu asmenų atsakomybė prisidėti, kai gali, prie anksčiau nurodytų darbotvarkių, tačiau jie taip pat turi būti įgalinti politiškai ir finansiškai. Europos mastu numatytas kitais metais vyksiančių politinių iniciatyvų ir veiksmų jaunimo srityje (ir už jų, bet vis tiek veikiančių jaunuolius, darbą su jaunimu ir jaunimo politiką) rinkinys. Ši deklaracija ragina atsižvelgti į jos turinį tokių politinių svarstymų metu:

- 2020 m. Europos strategija ir pavyzdinė iniciatyva „Veiklus jaunimas“;
- Planuojama Europos Tarybos rekomendacija dėl judumo skatinimo;
- Planuojama Europos Tarybos rekomendacija dėl neformalaus mokymosi pripažinimo;
- Naujosios kartos programos po „Veiklus jaunimo“ 2013-aisiais metais;
- Prieš tai vyksiantys debatai, kuriuose bus pranešta apie būsimosios ES jaunimo programos projektą;
- Tolesnė *Europass* neformaliojo mokymosi dimensijų plėtra;
- Naujosios Pathways 2.0 gairės dėl neformaliojo mokymosi pripažinimo ir įteisinimo;
- Naujoji mokymosi strategija dėl darbo su jaunimu Europoje pagal programą „Veiklus jaunimas“.

Pirmajame Europos darbo su jaunimu konvente, iš kurio kilo ši deklaracija, buvo pradėti svarstymai dėl darbo su jaunimu Europoje. Šis konventas ragina, kad pradėtas dialogas būtų toliau vystomas per esamas jaunimo politikos sistemas tiek Europos Sąjungoje, tiek Europos Taryboje:

- Per atnaujintą Europos bendradarbiavimo jaunimo srityje sistemą;
- Per Europos Tarybos rezoliuciją dėl jaunimo politikos.

Konvente buvo reikalaujama, kad, remiantis šia deklaracija, Europos Sąjunga, Europos Taryba, valstybės narės ir dabartinės bei trys būsimosios ES pirmininkausiančios valstybės paruoštų darbotvarkę, veiksmų planą ir būtinuosius realizavimo išteklius. Darbotvarkė turėtų būti užbaigta antrąja Europos darbo su jaunimu konventu. Tad po šios deklaracijos laukiama ir tolesnių svarstymų dėl Europos Tarybos rezoliucijos dėl darbo su jaunimu dar Belgijos pirmininkavimo metu.